

Het is maandag 27 mei 2013. Ik loop naar de lift om naar de 4^e etage te gaan van het bureau aan de Rademarkt te Groningen. Die middag hebben wij een vergadering met het Management Team van het district Groningen. De voorzitter opent de vergadering en we gaan aan de slag met de verantwoording.

Vlak na aanvang van de vergadering hoor ik een sirene. Ik herken de sirene en onbewust weet ik dat dit een sirene is van een motorrijder. Vlak daarna hoor ik een 2^e sirene en ook deze herken ik als een sirene van een motorrijder. Dit geluid hoor ik dagelijks als in mijn kantoor aan de Rademarkt zit.

Een paar minuten later hoor ik veel meer sirenes en ik realiseer mij dat er toch wel iets ernstigs aan de hand moet zijn. De sirenes blijven komen en gaan en ik begin onrustig op mijn stoel te schuiven. Dan gaat mijn telefoon. Ik neem deze op en hoor "Frontale aanrijding tussen een auto en een motorrijder van ons".

Ik ren de vergadering uit naar mijn afdeling, doe mijn jas aan en stap bij een collega in de auto om naar de plaats van de aanrijding te gaan. De aanrijding bleek op een steenworp afstand van het bureau te zijn gebeurd. Ik zie 2 totaal vernielde voertuigen en zie onze collega Gerrit op de grond liggen. Het Mobiel Medisch Team komt aangesnel en de ambulancedienst is druk bezig met Gerrit. Ik zie veel collega's die totaal ontdaan rond lopen, zie de paniek en schrik in hun ogen.

Ineens stond ik weer in Baflo. Daar werd 2 jaar geleden onze collega Dick Haveman met zijn eigen dienstwapen dood geschoten. Ik schrik, ik slik en herbeleef die vreselijke periode. Mijn schrik slaat om in angst en zeg tegen mezelf : "Dit gaan we toch niet weer beleven". Ik merk dat ik mijzelf snel kan herpakken en ga doen wat van mij als Officier van Dienst wordt verwacht.

Ik zie vele collega motorrijders van Gerrit. Bijna alle motorrijders waren in dienst om zich voor te bereiden op het bezoek van onze Koning en Koningin, die een dag later onze stad komen bezoeken. Gerrit had alle medische aandacht, alles was goed beveiligd. Aandacht voor de collega's....dat heeft nu en altijd hoge prioriteit. Ik stuur iedereen naar het bureau en wil zelf ook meegaan. Ondertussen is men nog druk bezig met Gerrit. Ik hoor plots de kreet : ABC stabiel.....!! Een zucht van verlichting gaat door mij heen en ik weet dat men de zaak onder controle heeft. De brugwachter belt en vraagt of hij de bruggen al weer mag bedienen. De arts van het Mobiel Medisch Team roept dat die man zijn werk gewoon mag gaan doen. Weer een bevestiging dat het goed gaat. Gerrit wordt gewond naar het ziekenhuis gebracht. Ondanks de enorme klap van de aanrijding blijken Gerrit zijn verwondingen gelukkig niet levensbedreigend te zijn.

Ik realiseer mij weer eens temeer welke gevaren ons vak met zich mee brengt. Wij blijven kwetsbaar. Wij hebben een prachtig beroep, willen absoluut altijd een bijdrage blijven leveren aan de Veiligheid binnen onze Maatschappij, maar er loeren vele gevaren. Dat moeten wij ons blijven realiseren.

Vandaag herdenken wij onze collega's, die niet als Gerrit, hetzelfde geluk hebben gehad. In de uitoefening van hun taak hebben zij hun leven moeten laten.

Onze gedachten gaan en blijven bij de families die afscheid hebben moeten nemen van hun geliefde. Hier in de Tuin van Bezinning staan hun namen helaas bijgeschreven. Ze zijn en zullen nooit worden vergeten.

Ik heb van dichtbij ervaren hoe groot de klap is als een collega tijdens de dienst komt te overlijden. Totale ontreddeering, verdriet en ongeloof. Ik heb gezien, gevoeld en beleefd wat het voor jullie als nabestaanden betekent. Gezinnen die plots uit elkaar worden getrokken, het immense verdriet, het ongeloof en een wereld die als een kaartenhuis in elkaar zakt. Het is moeilijk en zwaar om de draad weer op te pakken.

Onze gedachten zijn bij jullie en vandaag vooral bij de familie, vrienden en collega's van Hendrik Hein en Jeroen. Hun namen zullen vandaag worden bijgeschreven. Wij wensen allen heel veel sterkte toe met dit enorme verlies.

De Tuin van Bezinning geeft ons gelukkig de mogelijkheid om stil te staan bij het verlies en gemis van jullie geliefde en onze collega.

Ze mogen nooit worden vergeten.